

Arrest

nr. 227 197 van 8 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.- J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Iraans staatsburger te zijn en geboren te zijn op 29 mordad 1374 (Gregoriaanse kalender: 20/08/1995) in Gachsaran in Iran, waar u ook woonde de laatste jaren voor uw vertrek uit Iran. U bent niet getrouwd en heeft geen kinderen. U had in het verleden islam als religie maar was niet praktiserend. In de vijfde maand van 1397 (juli – augustus 2018) kwam u M., een oude vriend van de middelbare school tegen. Die gaf aan dat hij christen geworden was en nodigde u uit om eens een bijeenkomst bij te wonen. U wilde in eerste instantie enkel bijeenkomsten bijwonen zonder u te bekeren.

U deed dit gedurende een half jaar en ging twee keer per maand naar bijeenkomsten in de huiskerk van M.. Deze huiskerk telde slechts vier leden, u erbij gerekend. 5 à 6 maanden later besloot u christen te worden en op 10/10/1397 (31/12/2018) sprak u een gebed uit en sindsdien beschouwt u zichzelf als bekeerd. Er was een afspraak dat als er gevaar dreigde dat men dan via sms het bericht 'Dag' zou sturen. U kreeg dit bericht toen u op een begrafenis was in Shiraz. U besloot hulp te zoeken bij uw oom Mo. en lichtte hem in over uw problemen. U zette uw gsm uit, haalde uw simkaart eruit en gooide die weg. Uw oom Mo. bracht u naar een huis in Marvdasht en u verbleef daar nog twee weken. Op de tweede dag van uw verblijf in dat huis, belde uw oom naar uw vader om te zeggen dat u een probleem had zonder het te benoemen. Achteraf, in België kwam u te weten dat uw vader tegen uw oom gezegd had dat de politie de avond voordien in jullie huis was binnengevallen en het huis doorzocht had. Ze namen uw laptop en uw paspoort mee.

Op 4 mordad (26 juli 2019) ging u naar Teheran en de dag nadien reisde u met een vals paspoort met het vliegtuig van Iran naar België, waar u aangehouden werd aan de grens en diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende kopieën neer: uw meli kaart, uw shenasnameh, vier eigendomsaktes, foto's van uw woonst. Bovendien legt u een kaart van uw legerdienst neer.

Sinds uw aankomst in België komt uw tante N.P. (o.v. 8.173.208) bij u op bezoek. Via haar staat u in contact met uw ouders.

Bij terugkeer naar Iran vreest u dat u geëxecuteerd zou worden omdat u de islam de rug toekeerde en zich bekeerde tot het protestantisme.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

U werd op 28 augustus 2019 en 5 september 2019 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u waarschijnlijk te kwader trouw een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast op de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Iran vreest u dat u geëxecuteerd zult worden omdat u de islam de rug toekeerde en zich bekeerde tot het protestantisme (CGVS 1, p. 10).

Er dient echter vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde bekering in Iran. Uw bekering tot het christendom kadert u volledig in uw deelname aan de bijeenkomsten in de huiskerk. U vertelt immers dat uw interesse in het christendom tijdens de bijeenkomsten in de huiskerk vorm kreeg, dat u in Iran de bijbel haast uitsluitend tijdens deze bijeenkomsten bestudeerde en dat uw bekering tot het christendom in de huiskerk plaats vond (CGVS 1, p.6,8,10,14). Hoewel u uw toetreding tot het christelijk geloof volledig laat plaats vinden doorheen uw bezoeken aan de huiskerk en u de huiskerk veelvuldig, met name om de twee weken gedurende ongeveer een jaar, bezocht slaagt u er allerminst in uw deelname aan de bijeenkomsten van een huiskerk aannemelijk voor te stellen (CGVS 1, p.13).

Vooreerst geeft de vaststelling dat er enkele opmerkelijke hiaten in uw kennis over de overige leden van uw huiskerk opgemerkt werden, de geloofwaardigheid van de door u beweerde bekering een stevige knauw. Omdat uw huiskerk slechts vier leden telde, alle bijeenkomsten bijgewoond werden door deze personen en u uw medeleden twee keer per maand op een huiskerkbijeenkomst zag, kan nochtans een aanzienlijke kennis verwacht worden (CGVS 1, p. 13).

Zo blijkt uw kennis over M., die u nochtans de weg toonde naar het christendom, uiterst beperkt. U bent niet op de hoogte sinds wanneer M. protestants is (CGVS 1, p. 12). Hoe lang hij al naar de huiskerk ging, weet u evenmin (CGVS 1, p. 12). Uw verklaringen inzake de vraag of M. al dan niet gedoopt is, baden in een sfeer van vaagheid.

U zegt dat u 'denkt' dat zijn ouders hem thuis gedoopt hebben, weet niet wanneer dit gebeurde, en zegt dat u 'vermoedt' dat zijn vader hem doopte (CGVS 1, p. 12). Dat uw verklaringen over deze nochtans belangrijke gebeurtenis in het geloofsparcours van M. – u geeft immers aan dat u zelf gedoopt wilt worden (CGVS 1, p. 12, 13) - dermate doordrongen zijn van vaagheid is niet in lijn met de kennis die verwacht kan worden van u. U geeft aan dat M. via zijn ouders in aanraking kwam met het protestantisme, maar waar de ouders van M. naar de kerk gingen weet u niet (CGVS 1, p. 12). Verder weet u niet wie van de familie van M. nog protestants was (CGVS 2, p. 8). Hoe de ouders van M. met het christendom in aanraking kwamen, is u evenmin bekend (CGVS 2, p. 8).

Bovendien werd vastgesteld dat uw uitleg over hoe M. zijn kennis over het christendom opdeed niet overtuigt. Gezien uit uw verklaringen blijkt dat u M. beschouwde als 'oudste' die meer kennis had dan alle anderen (CGVS 1, p. 13), kan nochtans verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn hoe hij zijn kennis verwierf. Gepeild hoe hij zijn kennis opdeed, zegt u dat dat via zijn ouders was (CGVS 2, p. 4). Uitgenodigd om uitgebreider te zijn zegt u dat u er ook niet veel van weet en dat het via zijn ouders was (CGVS 2, p. 4). U voegt er nog aan toe dat u denkt dat ze het boek voor hem lazen en dat ze hem erover informeerden (CGVS 2, p. 4). Dat u er niet beter in slaagt om weer te geven hoe M., die nochtans een leidende rol opnam in uw huiskerk aan zijn kennis kwam, doet de wenkbrauwen fronsen. Het is immers weinig geloofwaardig dat u een nieuw geloof zou aannemen onder de leiding van uw vriend zonder dat u enig verlangen heeft om te weten waaraan uw vriend zijn gezag ontleent.

Ook uw verklaringen over de twee overige huiskerkleden A. en Mo. overtuigen niet. U geeft aan dat A. reeds voor uw komst naar de huiskerk kwam, maar gepeild of hij al enkele maanden kwam of enkele jaren kwam geeft u te kennen dat u het niet precies weet (CGVS 1, p. 13). Sinds wanneer A. bekeerd is, weet u niet (CGVS 2, p. 7). Of A. al naar andere huiskerken ging is u niet bekend (CGVS 2, p. 7). Wie van de omgeving van A. van zijn bekering afwist, weet u evenmin (CGVS 2, p. 7). Om welke reden Mo. bekeerd is weet u niet (CGVS 2, p. 7). U bent ook al niet op de hoogte of Mo. al naar andere huiskerken ging (CGVS 2, p. 8).

Dat u niet op de hoogte bent over deze elementaire kennis inzake de bekering en geloofsbeleving van uw huiskerkgenoten, schaadt de geloofwaardigheid van uw beweerde bekering. Uw uitleg, dat er vragen waren die jullie niet aan elkaar stelden omdat het beter was om weinig over de anderen te weten zodat jullie niets per toeval zouden laten vallen overtuigt niet (CGVS 2, p. 8).

Daarenboven dient aangestipt te worden dat de vaststelling dat u er niet in slaagt om discussies die plaatsvonden tijdens jullie huiskerkbijeenkomsten weer te geven de geloofwaardigheid van uw beweerde bekering in Iran ten zeerste ondergraaft. Nochtans gaf u aan dat de huiskerkbijeenkomsten erin bestonden dat er een stuk van de bijbel voorgelezen werd en dat u en de overige leden van de huiskerk hierover discussieerden en jullie mening gaven (CGVS 1, p. 13, 14; CGVS 2, p. 5). Gevraagd naar enkele voorbeelden van delen die jullie samen lazen en bediscussieerden haalt u onder meer de parabel van het verloren schaap en de gehechtheid aan materiële zaken aan (CGVS 2, p. 5). Uitgenodigd om een voorbeeld aan te halen waarbij er verschillende meningen bestonden over een passage en die meningen weer te geven, zegt u dat u zich niet zoiets kan herinneren (CGVS 2, p. 5). Nogmaals verzocht om een voorbeeld van zo'n verhaal te geven en de mening van uw geloofsgenoten, heeft u het uiteindelijk over bescheidenheid en geeft u daarover uw eigen mening, maar zegt u dat u niet weet wat de mening van uw vrienden toen was (CGVS 2, p. 5). U slaagt er evenmin in om de mening van uw geloofsgenoten over het verhaal van het verloren schaap weer te geven (CGVS 2, p. 6). Ook over de gehechtheid aan materiële zaken weet u niet wat de anderen zeiden (CGVS 2, p. 6). Dat u aangeeft dat de bijeenkomsten eruit bestonden om passages uit de bijbel te bespreken, maar dat u er niet in slaagt om zo'n discussie weer te geven, zet de geloofwaardigheid van de door u beweerde huiskerkbijeenkomsten ten zeerste op een helling.

Bovendien is het merkwaardig dat u, die nochtans aangeeft dat u het uw ambitie is om in de toekomst de blijde boodschap te verkondigen en dat u daartoe meer wilt weten over het christendom (CGVS 2, p. 6), in Iran niet meer stappen ondernomen heeft om uw kennis bij te spijkeren indien u werkelijk bekeerd zou zijn. Te meer daar u zelf ook aangeeft dat uw vier leden tellende huiskerk informatie miste om de vieringen correct uit te voeren (CGVS 2, p.9,10). Dat u geen weet heeft van andere huiskerken dan de uwe en zich niet informeerde over andere kerken doet dan ook wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde bekering (CGVS 2, p. 4, 8, 9). Immers, van iemand die zich tot een ander geloof wendt kan verwacht worden dat hij zich zo goed mogelijk informeert over dit geloof en tracht om alle leemtes in zijn kennis zo goed mogelijk op te vullen.

Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u beschikt over een basiskennis van het protestantisme wat erop wijst dat u deze bestudeerd heeft. Echter, het loutere feit dat u deze kennis heeft, toont niet aan wanneer, in welke omstandigheden, naar aanleiding waarvan of met welk doel u deze kennis heeft verworven. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u wel enige basiskennis aantoon, maar dat u op een voorname diepgaandere vraag het antwoord schuldig blijft.

Gevraagd of u ooit kritische bedenkingen had bij een passage die u las in de bijbel, meent u dat u nieuw gelovig bent en dat u nog niet over een dergelijke mate van kennis beschikt dat u het christendom kunt bekritisseren (CGSV 1, p. 16). Dat u, een hoogopgeleide man die zich kritisch uitlaat over de islam (CGVS 1, p. 10) niet één kritische kanttekening kan maken bij uw beweerde nieuwe geloof doet de wenkbrauwen fronsen. Indien u daadwerkelijk de bijbel heeft gelezen om deze geloofsovertuiging aan te nemen kan er een bedachtzamere studie van u verwacht worden die het louter memoriseren overstijgt.

Aangaande uw verklaringen dat u in het gesloten centrum enkele mensen overtuigde om naar een bijeenkomst te gaan waar gebeden werd (CGVS 2, p. 6) kan ook opgemerkt worden dat u deze demarche op geen enkele wijze aantoonst. Bovendien kunnen er vragen gesteld worden bij het feit dat u moslimvrienden overtuigde om mee te komen naar de bijeenkomst. U vertelt immers dat u slechts één negatieve reactie oogstte (CGVS 2, p. 6). Het is eigenaardig dat de andere aangesproken moslims zich positief uitlieten tegen de bekeringsoproep van een – in hun ogen – afvallige. Deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van uw bekeringsdrang sterk onder druk. Eens te meer u aangeeft dat u zich hun namen niet herinnert, op S. na (CGVS 2, p. 6).

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat het wel zeer opmerkelijk is dat u pas in België vernam dat uw tante die hier woont ook bekeerd is (CGVS 2, p. 2, 3). Dat u haar niet gevraagd zou hebben wie van de familie op de hoogte is over haar bekering, is vreemd (CGVS 2, p.3). Indien u werkelijk zelf bekeerd was, kan immers verwacht worden dat u hiernaar zou peilen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw deelname aan de ontmoetingen in de huiskerk die de kern vormen van uw bekering tot het christendom en uw vrees voor vervolging vanwege de Iraanse autoriteiten. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw meli kaart en shenasnameh ondersteunen uw verklaringen over uw identiteit, maar hebben geen betrekking op uw beweerde bekering. Ook de eigendomsaktes, de foto's van uw woonst en uw kaart over uw militaire dienst hebben niets te maken met de door u beweerde bekering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift van 23 september 2019 in een eerste middel een theoretische uiteenzetting over artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), over de bewijslast, over de beoordeling van de asielaanvraag en over de “actieve samenwerkingsplicht” van de commissaris-generaal.

Hij stelt dat hij “*formeel achter zijn verklaringen blijft staan en aangeeft niets anders dan de waarheid te hebben verteld*”.

Hij klaagt aan dat de bestreden beslissing “*de problematiek van bekeerlingen tot het Christendom in Iran niet [analyseert], zo verifieert zij geen mensenrechtenrapporten om de problematiek te analyseren en vast te stellen*”. Uit de in het verzoekschrift aangehaalde rapporten blijkt volgens hem echter “*duidelijk de problematiek rond bekeerlingen tot het christendom in Iran*”.

Verzoeker wijst op zijn “*persoonlijke omstandigheden, zoals zijn leeftijd en zijn achtergrond*”.

Dat verzoeker soms onwetend of tegenstrijdig is over aspecten van het christendom, komt doordat “*verzoeker nog maar recent bekeerd is en derhalve niet gedetailleerd op de hoogte kan zijn van bepaalde elementen over het christendom*”.

Volgens verzoeker werd er ook “*geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is*”.

Hij stelt *“dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn”, “dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten”, “dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst” en “dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden”.*

Waar hem verweten wordt dat hij zijn identiteitsdocumenten vernietigd heeft, wordt uitgelegd dat *“verzoeker enkel en alleen deed, datgene wat hem door de smokkelaar werd opgedragen” en “dat verzoeker zich ook in een staat van stress en angst bevond op het moment dat hij zich van ieder identiteitsbewijs ontdeed”.*

Verzoeker benadrukt dat hij *“ook een enigszins “beperkte” kennis had over de persoon van “M.” omdat M. “hem steeds heeft benadrukt tijdens de huiskerken geen vragen te stellen aan de andere leden” gezien “discretie en privacy hier steeds voorop [stonden]” en “het stellen van vragen overigens gevaarlijk was voor alle partijen aldaar aanwezig”.* Hij voegt hieraan toe *“dat hij zijn eigen hart ten alle tijde heeft gevolgd” en “dat het handelen of niet handelen van “M.” niets veranderd heeft aan de weg die verzoeker heeft ingeslagen”.*

Verzoeker stelt dat hij geen weet had van de bekering van zijn tante in België omdat hij *“tot op heden nog steeds discreet blijft met betrekking tot het opvragen en delen van informatie aangaande zijn eigen bekering of de eventuele bekering van familieleden”.*

Hij geeft aan dat hij *“eerstdaags zelfs gedoopt zal worden te gesloten centrum Caricole” en “dat deze beslissing er overigens natuurlijk is gekomen en in overleg met de priester te plaatse”.*

Waar in de bestreden beslissing verzoeker verweten wordt zich *“bepaalde argumenten van de leden van de huiskerk niet te herinneren tijdens specifieke discussies”,* legt hij uit *“dat de bijbel als symbolisch medium vaak op verschillende wijzen kan worden geïnterpreteerd, ofschoon de essentie de facto steeds dezelfde is” en “dat de discussies binnen de huiskerk vaak hierover gingen, maar verzoeker wegens irrelevantie de respectievelijke invalshoeken van de leden niet heeft onthouden”.* Het ging verzoeker enkel om de essentie van de *“verhalen”, “dewelke uiteindelijk steeds dezelfde is en niet vatbaar was voor discussie”.* Hij stelt zich bovendien *“nog niet bij machte [te voelen] om zich kritisch uit te laten over zijn nieuw verworven geloof”* omdat hij zich *“nog in de fase van kennisvergaring”* bevindt.

In een tweede middel bespreekt verzoeker artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, de term *“dadens van vervolging”* en de vervolgingsgronden. Hij citeert uit *“het rapport van de Deense Immigratiedienst [...] over bekering tot het Christendom in Iran (Landinfo - Country of Origin Information Centre, Iran: On Conversion to Christianity, Issues concerning Kurds and Post-2009 Election Protestors as well as Legal Issues and Exit Procedures, February 2013)”* en uit *“het rapport van het Britse Ministerie voor Binnenlandse zaken blijkt het volgende over bekering tot het Christendom in Iran (United Kingdom: Home Office, Country of Origin Information Report - Iran, 16 January 2013”.* Hij verwijst tevens naar *“meer recente rapporten”,* met name *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Iran: COI Compilation , July 2018”.*

In een derde middel bespreekt verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij voert aan dat hij *“in casu op zijn minst trauma’s opgelopen [heeft] naar aanleiding van de niet aflatende dreiging die uitgaat van de Iraanse overheid door zijn visie in het kader van geloofsbelijdenis”.* Hij wijst op *“het dreigende gevaar voor schade en blootstelling aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen in hoofde van verzoeker”,* op de inval in zijn woning waarbij spullen in beslag genomen werden *“door het Iraanse etelaat omwille van zijn bekering tot het Christendom”,* op de belaging van bepaalde van zijn vrienden en op het riskeren van de doodstraf.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vraagt verzoeker zijn zaak terug te zenden *“naar het CGVS voor verder onderzoek”.*

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker *“een certificaat van doopsef” en “een verklaring van de hand van de aalmoezenier van het gesloten centrum, alwaar hij tot op heden verblijft”.*

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Iran omdat hij de islam de rug toekeerde en zich bekeerde tot het protestantisme. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hechtte geen geloof aan zijn asielrelaas.

2.4.2. Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing echter aanbrengt dat verzoeker “een basiskennis van het protestantisme” heeft, stelt de Raad vast dat verzoeker blijk geeft van veel meer dan een basiskennis.

2.4.3. Verzoeker kon op bijna elke gestelde kennisvraag antwoorden, hij kende de verschillende stromingen binnen het christendom (“Behalve protestantisme is er ook katholicisme en ook de orthodoxe kerk.”; notities 5 september 2019; p. 10) en hij kon het ontstaan van het protestantisme weergeven (“Ik weet alleen dat protestantisme betekent protesterend. En die beweging begon door een Duitse pastoor die Martin Luther heette en het is ongeveer 500 à 600 jaar geleden dat die stroming begon te bestaan. [...] Ik denk dat hij protesteerde dat de katholieke kerk niet zo veel macht over alle kerken mocht hebben en hij protesteerde dat sommige bijgeloof in de kerk verspreid was. Bijvoorbeeld hij protesteerde dat in sommige kerken het paradijs via papier verkocht werden.”; notities 5 september 2019, p. 10). Verzoeker wist tevens uitgebreid te vertellen over (onder meer) Jezus (“Hij is in een stal in Bethlehem geboren. Op 25 december. Welk jaar, ja, 2019 jaar geleden maar dat is geen vaste datum. De meningen hierover zijn verdeeld. [...] De astronomen die van verre landen gekomen zijn, zijn de eerste bezoeken die JC na zijn geboorte had, ze hadden de tekens in een ster ofzo gezien. Ze hadden een ster gezien. [...] Volgens de voorspellingen zou op die dag de God, de redder geboren worden en ze kwamen hem verwelkomen met geschenken die ze bij zich hadden en ze zouden zich tot hem richten en hem aanbidden.”; notities 28 augustus 2019, p. 15), de apostelen (“Ze waren met twaalf, twaalf volgelingen van JC, die de taak hadden om voor hem te promoten, reclame te maken voor hem en ook andere mensen te dopen. [...] Petrus en Andreas, Jacob en Johannes. Mattheus. Filipos. Thomas, Bartholomeus, Tedeus. Judas. Simon, de ijveraar.”; notities 28 augustus 2019, p. 15), Pinksteren (“Zeven weken nadat Jezus uit de doden opgestaan is komt de heilige geest op de volgelingen van Jezus en op die dag kunnen ze in verschillende talen praten.”; notities 28 augustus 2019, p. 15) en het laatste avondmaal (“JC heeft een stukje brood gebroken en tussen zijn volgelingen verdeeld en zei eet ervan. Het is mijn lichaam en hij heeft de wijn met hen gedronken en zei drink ervan. Het is mijn bloed. En dat is het teken van een belofte tussen God en mensheid. En degenen die erop ingaat en in mij gelooft wordt gered. [...] We gebruikten een stukje brood maar aangezien alcoholische dranken in Iran verboden zijn gebruikten we in plaats van wijn gewoon druivensap.”; notities 5 september 2019, p. 9).

2.4.4. Verzoeker gaf ook blijk van een meer dan gewone, laat staan beginners-, kennis van de Bijbel waar hij ook in staat bleek interpretaties te geven van de aangehaalde Bijbelteksten. Zo vertelde hij over de apostelen: *"Petrus was visser en hij viste met zijn broer Andreas. De twee broers waren van de eerste volgelingen van JC die door Jezus aangesproken werden om te volgen en ze deden dat. [...]* Toen Jezus zijn eigen dood verkondigde probeerde hij hem tegen te houden maar Jezus zei wat je denkt is normaal bij een mens, dat is menselijk, wat je zegt, maar laat me doen wat ik moet doen. [...]

Johannes heeft een evangelie in de bijbel en nadat Jezus naar de hemel gegaan is, heeft hij dromen gehad die over de dag des oordeels praten. [...] [Johannes] was de enige apostel die op natuurlijke wijze aan zijn einde is gekomen. Maar hij had heel veel problemen en moeilijkheden in zijn leven gekend. Ze hebben hem in de hete olie gegooit maar hij overleefde. Dan is hij verbannen en in het jaar 101 na de geboorte van Jezus is hij overleden." (notities 28 augustus 2019, p. 15; notities 5 september 2019, p. 11).

Hij noemde de parabels *"Verloren schaap. Wrede tuiniers. Mosterdzaad. En het verhaal van de zaaier."* (notities 28 augustus 2019, p. 16) en de eerste vier boeken van het nieuwe testament (*"Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes."*; notities 28 augustus 2019, p. 15). Hij kon het verhaal van de ark van Noah vertellen én deze tekst interpreteren (*"Toen het kwaad had heel de aarde veroverd en de enige correct goede mens op de aarde was Noah, heeft God hem bevolen om een ark te bouwen omdat hij van plan was om de rest van de wereld te vernietigen. Noah heeft een ark gebouwd en met zijn familie een paar van elk dier erin gestopt. Voor 40 dagen en nachten is er geregend. En alle mensen en dieren, iedereen hier op de aarde is doodgegaan behalve degenen die in die ark waren, Noah en zijn familie. [...]* Mijn versie van het verhaal is dat er helemaal geen agressie gebruikt is. Het kwaad had al overal alles veroverd en alle mensen pleegden zonden. En op die manier wilde God de aarde reinigen en de goede mensen gewoon helpen en redden om niet met de zonden te beginnen dus dat is eigenlijk ook liefde in mijn ogen."; notities 28 augustus 2019, p. 11).

Hij vertelde het verhaal van de verloren zoon en wat deze Bijbeltekst volgens hem betekent: *"Ik denk dat er twee soorten mensen bestaan. Sommigen zijn zoals de zoon die bij de vader bleef. En dit zijn mensen die gelovigen zijn en hun geloof behouden maar er zijn ook andere soorten mensen die hun geloof verliezen en eigenlijk van het juiste pad afwijken. Maar God heeft al zijn kinderen lief en ziet iedereen graag en hij heeft graag dat zijn kinderen terug bij hem komen en als dat gebeurt belooft hij zijn kinderen die bij hem terug komen. Dat wilt zeggen dat God is goed voor al zijn kinderen, voor de zondaars en voor degenen die bij hem blijven en hun geloof niet verliezen."*; notities 28 augustus 2019, p. 14).

Over Abraham stelde hij: *"Toen abraham zijn zoon naar de berg bracht om daar voor god te offeren heeft hij het mes omhoog gehaald om hem te doden maar God heeft hem gezegd nee stop ermee. Je hebt jouw enige zoon voor mij willen offeren maar ik wil dat niet en daarom zal ik jou nakomelingen en jouw generatie alle goedheid geven dat ze voorgoed op de aarde lijven en in plaats van je zoon, stuurde God hem een geit. En ja hij heeft die geofferd."* (notities 5 september 2019, p. 11).

2.4.5. Er zijn echter meerdere redenen waarom de oprechtheid van verzoekers wil tot bekering niet kan overtuigen.

2.4.5.1. Zo wordt verzoekers uitgebreide kennis en doorgedreven bijbel- en tekststudie evenwel niet ondersteund door zijn verklaringen over hoe hij deze kennis zou hebben opgedaan. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting de verklaringen afgelegd bij het CGVS dat hij gedurende 6 maanden ongeveer twee keer per maand naar een huiskerk ging (notities 28 augustus 2019, p. 8, 13), dat deze huiskerk geleid werd door een jeugdvriend van hem, M., die aldus tevens een jonge twintiger was en waarvan verzoeker niet wist hoe lang hij al bekeerd was (notities 28 augustus 2019, p. 13), en dat er naast verzoeker nog twee andere kerkgangsters waren zonder specifieke rol of kennis (notities 28 augustus 2019, p. 13).

Verzoeker zou dus naar een tiental bijeenkomsten van de huiskerk zijn gegaan, geleid door een jongeman van zijn eigen leeftijd, waar ze volgens zijn verklaringen telkens 1 passage uit de Bijbel lazen en bespraken (notities 28 augustus 2019, p. 13). Verzoeker stelde dat hij, naast deze bijeenkomst, de Bijbel slechts *"heel, heel soms"* bestudeerde (*"In Iran was het veel beperkter dan hier. Enkel als ik naar de huiskerk ging werd een stuk van het boek gelezen en soms, heel soms zocht ik ook op mijn laptop via internet een stukje van het boek om een beetje kennis op te doen."*; notities 28 augustus 2019, p. 14) en dat hij pas in België de Bijbel regelmatig kon bestuderen (notities, p. 28 augustus 2019, p. 14).

Uit verzoekers verklaringen kan dan ook niet blijken hoe hij zijn uitgebreide kennis van de Bijbel dan wel opdeed, noch waar hij in contact kwam met de door hem gegeven inzichten en interpretaties. Ook ter terechtzitting kan verzoeker dit niet toelichten en ontkent hij deze via het internet opdeed. Verzoeker vertelt niet de waarheid over (de wijze van) zijn religieuze kennisvergaring. Er kan enkel vastgesteld worden dat verzoeker zich erg heeft ingespannen om te studeren en aan religieuze kennisvergaring te doen. Hieruit kan echter de oprechtheid van zijn bekering niet blijken. Wel integendeel, nu verzoeker belangrijke elementen vrijwillig achterhoudt.

2.4.5.2. Deze vaststelling dat verzoeker niet via een huiskerk religieuze kennis opdeed, wordt nog bevestigd door verzoekers onwetendheid over zijn huiskerk, over M., de “overste” of de “oudste” van de huiskerk, en over A. en Mo., de enige andere kerkgangers. Zo wist verzoeker niet sinds wanneer M. protestants is (notities 28 augustus 2019, p. 12), hoe lang hij al naar de huiskerk ging (notities 28 augustus 2019, p. 12), hoe hij zijn kennis opdeed (notities 5 september 2019, p. 4), wanneer en door wie M. gedoopt werd (notities 28 augustus 2019, p. 12), hoe de ouders van M. met het christendom in aanraking kwamen (notities 5 september 2019, p. 8), waar de ouders van M. naar de kerk gingen (notities 28 augustus 2019, p. 12) en wie van de familie van M. nog protestants was (notities 5 september 2019, p. p. 8.). Over mede-kerkganger A. wist verzoeker niet sinds wanneer hij bekeerd is (notities 5 september 2019, p. 7), of hij al enkele maanden kwam of enkele jaren naar de huiskerk kwam (notities 28 augustus 2019, p. 13), of hij naar al andere huiskerken ging (notities 5 september 2019, p. 7) en wie van de omgeving van A. van zijn bekering afwist (notities 5 september 2019, p. 7). Verzoeker gaf verder toe en bevestigde ter terechtzitting niet te weten om welke reden Mo., de andere kerkganger, bekeerd is (notities 5 september 2019, p. 7) en of Mo. al naar andere huiskerken ging (notities 5 september 2019, p. 8). Ten slotte had verzoeker er geen idee van tot welke kerkgemeenschap, zijn huiskerk behoorde.

2.4.6. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat M. *“hem steeds heeft benadrukt tijdens de huiskerken geen vragen te stellen aan de andere leden”* gezien *“discretie en privacy hier steeds voorop [stonden]”* en *“het stellen van vragen overigens gevaarlijk was voor alle partijen aldaar aanwezig”*, ziet de Raad niet in hoe het stellen van voorgaande vragen gevaarlijk zou zijn, nu verzoeker al op de hoogte was van de gevoelige informatie, zijnde dat M., A. en Mo. bekeerd waren tot het christendom. Bovendien is M. een jeugdvriend van verzoeker, die hij reeds kende van de middelbare school en die van verzoeker wist *“dat ik eigenlijk altijd tegen islam protesteerde en Islam bekritiseerde waarom het zo agressief was enzo”* (notities 28 augustus 2018, p. 12). Over de andere kerkgangers wist verzoeker overigens wél andere privé zaken, zoals dat A. *“recent zijn militaire dienst gedaan had en hij was op zoek naar een winkel”* (notities 5 september 2019, p. 7) en dat Mo. *“recent zijn diploma bachelor behaald had en hij was bezig om zich in te schrijven voor legerdienst”* (notities 5 september 2019, p. 7). Verzoeker verklaarde ook dat ze tijdens de bijeenkomsten van de huiskerk hun problemen konden uitleggen, waarna er voor deze persoon gebeden werd (*“Als een kerklid, als een van ons een probleem had legde hij dat uit en we bidden voor hem.”*; notities 28 augustus 2018, p. 13). Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk waarom hij niet op de hoogte was of kon zijn van zaken zoals hoe lang M., A. en Mo. al naar de huiskerk kwamen, of ze naar andere huiskerken gingen en sinds wanneer ze bekeerd waren.

2.4.7. In die zin is verzoekers beweerde onwetendheid over de bekering van zijn tante in België eveneens ongeloofwaardig. Verzoeker beweert enerzijds dat hij pas wist dat zijn tante bekeerd was tot het christendom toen hij zelf in België was (notities 5 september 2019, p. 2-3), dat hij haar hierover nooit nadere vragen heeft gesteld en dat zijn tante het niet aan de familie vertelde omdat *“het een privézaak is en dat ze erover met niemand gesproken”* (notities 5 september 2019, p. 3). Anderzijds verklaart verzoeker dat ze elkaar sinds zijn aankomst wekelijks zien (notities 5 september 2019, p. 3) en dat zijn tante wél verzoekers bekering bekendmaakte aan de familie (notities 5 september 2019, p. 3). Dat verzoekers tante de familie nooit zou hebben ingelicht over haar eigen bekering omdat het een privézaak is, maar dat zij dan wel verzoekers ouders en jongere zus vertelde over verzoekers bekering (notities 5 september 2019, p. 3), is logischerwijze uiteraard niet aannemelijk.

2.4.8. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op zijn *“persoonlijke omstandigheden, zoals zijn leeftijd en zijn achtergrond”*, op *“het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is”* en op de trauma's die hij opgelopen zou hebben *“naar aanleiding van de niet aflatende dreiging die uitgaat van de Iraanse overheid door zijn visie in het kader van geloofsbelijdenis”*, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker geen medisch of psychologisch attest neerlegt waaruit zou kunnen blijken dat de door hem voorgehouden omstandigheden en trauma's van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Uit niets blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure. Integendeel, verzoeker legde gedetailleerde en inzichtelijke verklaringen af over het protestantisme en de Bijbel. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn geestelijke toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

2.4.9. Verzoeker verblijft nog steeds in een aan de grens gelegen gesloten transitcentrum waar buitenlanders zonder verblijfsrecht bestuurlijk worden vastgehouden met het oog op hun uitzetting.

Dat verzoeker in een dergelijk centrum gedoopt werd is dan ook gekunsteld voor te meer ter terechtzitting wordt gesteld dat verzoeker gedoopt werd op voorstel van de aalmoezenier en verzoeker ter terechtzitting niet minimaal kan toelichten tot welke protestantse kerk(gemeenschap) hij zou zijn toegetreden. Het ter terechtzitting voorgelegde *“certificaat van doopsel”* en de *“verklaring van de hand van de aalmoezenier van het gesloten centrum, alwaar hij tot op heden verblijft”* kunnen de oprechtheid van zijn bekering niet staven, temeer gelet op wat voorafgaat.

2.4.10. De echtheid van de overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde stukken - melikaart, shenasnameh, kaart van zijn legerdienst, eigendomsaktes en foto's van zijn woonst en auto's – wordt niet betwist. Deze documenten kunnen enkel zijn identiteit aantonen, alsook *“dat we welstellend waren, van een goed leven genoten”*, zoals verzoeker zelf aangaf (notities 28 augustus 2019, p. 9).

2.4.11. Gelet op het voorgaande wordt er geen geloof gehecht aan de bekering van verzoeker. De verwijzingen in het verzoekschrift naar *“de problematiek van bekeerlingen tot het Christendom in Iran niet [analyseert], zo verifieert zij geen mensenrechtenrapporten om de problematiek te analyseren en vast te stellen”*, *“het rapport van de Deense Immigratiedienst [...] over bekering tot het Christendom is Iran (Landinfo - Country of Origin Information Centre, Iran: On Conversion to Christianity, Issues concerning Kurds and Post-2009 Election Protestors as well as Legal Issues and Exit Procedures, February 2013”*, *“het rapport van het Britse Ministerie voor Binnenlandse zaken blijkt het volgende over bekering tot het Christendom in Iran (United Kingdom: Home Office, Country of Origin Information Report - Iran, 16 January 2013”* en *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Iran: COI Compilation , July 2018”*, zijn bijgevolg niet dienstig.

2.4.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK